

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg er naturligvis godt klar over, at det tidligere har været et problem, at man ikke kunne få tilstrækkelig klare afgørelser af, hvornår en urotilstand, en faretilstand i et område var ophørt, så man uden risiko kunne sende folk tilbage til området. Men er det ikke rigtigt forstået, hr. justitsminister, at FN i denne sag selv har tilbudt at være opsynsmænd eller være vagthunde og sige: Jamen vi kan godt vurdere, hvornår der er sikkert nok i et område til, at man kan sende flygtninge tilbage til området? Det er jo en hjælpende hånd fra UNHCR, og jeg kan godt give ministeren håndslag på, at vi to, hr. justitsminister, kan stå sammen om at lytte til UNHCR, når de kommer med deres vurderinger af, hvordan der er i området.

Til gengæld vil jeg også sige, at så skal man ikke komme med specielle danske vurderinger med hensyn til, om vi nu synes, at der nok ikke er helt så farligt, som UNHCR synes at der er. Hvis vi holder os til, hvad FN siger, tror jeg sagtens, vi kan finde ud af at administrere denne ordning ordentligt, men det forudsætter selvfølgelig også, at vi er enige om på forhånd, at sådan skal det være.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (FP):

Justitsministeren bekræftede, at man kunne komme herop i en 3-måneders-periode. Jeg vil stadig væk henholde mig til den rapport – og jeg har resumeret her – fra Dansk Flygtningehjælp, Dansk Røde Kors, Direktoratet for Udlændinge samt en ressourceperson fra UNHCR, der samstemmende siger, at det udelukkende drejer sig om enkelte tilfælde, hvor der vil være behov for at tilbyde specialbehandling i Danmark, og man gentager indtil flere gange i denne rapport, at man ønsker hjælpen lagt regionalt i stedet for i Danmark og stadig væk kun i enkeltstående tilfælde.

Kunne man dog så ikke i stedet for hele dette lovforslag, som har affødt denne meget store diskussion, og som betyder noget biks, noget juks – det er der ingen tvivl om – i den kommende tid for hele dette her område, kunne man så ikke i stedet for – der står i dette lovforslag en 6-måneders-periode – kunne man så ikke henholde sig til den gældende lovgivning?

Man kan vel forlænge opholdstilladelsen, man kan vel give dispensation indtil flere gange; det vil jeg da tro.

Jeg kan i hvert fald sige til ministeren, at dette her, specielt denne debat, vil afføde en mængde opklarende og afklarende spørgsmål fra Fremskridtspartiet i Retsudvalget inden andenbehandlingen.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Jeg vil da gerne tilslutte mig forbrødringen eller forsøstringen mellem justitsministeren og fru Elisabeth Arnold. På en dag, hvor fru Pia Kjærsgaard har rost fru Ebba Strange, er jo meget muligt, og det er langt mindre sensationelt, at jeg på CD's vegne har kunnet takke justitsministeren, hvad jeg vil gøre igen, for jeg synes virkelig, han har været både fremkommelig og imødekommende i dag.

Når jeg alligevel tager ordet for andet end bare at gentage takken, er det, fordi jeg synes, at justitsministeren var lidt for hård, da han sagde: I – det var altså flertallet af Folketingets partier og politikere – er ikke rigtig til at finde, når de svære beslutninger skal træffes.

Det er dog ikke længere siden end afvigte forår, at vi i meget bred enighed foretog en række for mange af os nok så vanskelige justeringer af udlændingeloven, og jeg synes ikke, justitsministeren kan klage over, at han ikke kunne finde os – partierne og politikerne – her i Folketinget; så jeg synes, at det var lidt for strengt. Vi er slet ikke så slemme, som det udsagn lød til, og jeg ser noget meget løfterigt i debatten.

Spørgsmålet om at lægge UNHCR's bedømmelse til grund, denne forbrødring jeg talte om, er muligvis meget godt. Undtagelsesvis mener jeg selv, at jeg i dag har sagt noget, som tåler at gentages, og det skal være mit forbehold over for forbrødringen. Det er, at det altså ikke er varer, der skal oplagres, men mennesker, der skal modtages og huses. Og med den hast, sceneriet, omstændighederne skifter, er det meget vanskeligt at sige, om man om seks måneder vil sige sådan og sådan, og om det bliver meget dejligere og meget nemmere om seks måneder. Men hvad, hvis det er om tre og et halvt år? Så vil der være så mange menneskelige hensyn at tage, så mange individuelle hensyn at tage, at man ikke kan udskrive en